

delsen for Næringsbevist og Halvdelen af Brændeviinsafgiften paa Landet skulde tilfalde de Fattiges Kasse. Jeg skal tillade mig at udtale mig om disse to Punkter under Cet. Ministeriet har meent, at det vilde være incorrect i dette Lovforslag at bestemme, at Afvælsen og Halvdelen af den aarlige Afgift af Brændeviinshandelen skulde tilfalde de Fattiges Kasse istedetfor Kommunekassen, da alle andre Næringsafgifter jo saa godt som udelukkende tilfalde Kommunekassen. Men den væsentligste Grund for mig til at foretage den nævnte Forandring i det tidligere vedtagne Lovforslag har været, at det hele Fattigvæsenes Organisation for Diebliffet er under Overveelse i en Commission, og at jeg antager det for givet, at denne Commission vil komme til det Resultat at foreslaae, at der ved Siden af det tvungne, offentlige Fattigvæsen skal etableres et frivilligt Fattigvæsen, hvorved Loven om de Fattiges Kasse enten reent vil blive sat ud af Kraft eller dog i en væsentlig Grad modificeret. Naar noget Saadant staaer i Udsigt, saa forekommer det mig ikke rigtigt at henvise nye Indtægter til de Fattiges Kasse; man bør hellere vente med at træffe Forandringer i den Retning, indtil hin anden Sag ligger for. Jeg skal gjerne indrømme, at de Fattiges Kasse, navnlig i de sidste for den arbejdende Klasse paa Landet temmelig tunge Nar, kan trænge til al den Indtægt, som den kan faae, men det staaer ikke for mig saaledes, at de Fattiges Kasse er veltjent med, at bestemte Indtægter blive henviste til den. Jeg troer, at det vil staae den med Hensyn til de frivillige Bidrag. Folk ville saa stole paa, den faaer tilstrækkeligt ad hin Vej, saa at de ikke behøve at give Bidrag til den. Naar der dernæst er salet Udtalelser om det Duffelige i, at hele den aarlige Brændeviinshandelsafgift navnlig i Kjøbstæderne, kunde tilfalde Kommunekassen, skal jeg dertil tillade mig at bemærke, at Afgjørelsen heraf jo ikke ligger fuldkommen under mit Omraade som Indenrigsminister, thi der er her Tale om en Indtægt for Statskassen, og det en ikke saa ganske ubetydelig, og det er vel et Spørgsmaal, om Statens Finanser ret gjerne vilde give Slip paa denne Indtægt. Den

ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds gjorde vel opmærksom paa, at den Indtægt, som hidtil er tilfaldet Statskassen gennem Betalingen for de meddeelte Bevillinger til Brændeviinshandel paa Landet, for Fremtiden vil bortfalde, og at der saaledes for Landets Bedkommende vil blive paaført Statskassen et Tab. Det nævnte Gebyr, der, saavidt jeg er indrer, er 14 Rd. 48 Sk. for hver Bevilling, falder nu ganske vist bort, men Statskassen faaer paa den anden Side en forøget Indtægt derved, at den aarlige Afgift af Brændeviinshandel paa Landet kan og tildeels skal sættes høiere, end den har været tidligere. — Den samme ærede Landstingsmand har anført over Bestemmelsen i det andet Afsnit af § 1, hvorefter der uden videre skulde gives Gæstgivere og Kroholdere Afgang til at forhandle Brændeviin i samme Udstrækning som Andre uden dertil at have erhvervet særligt Næringsbeviis. Jeg skal hertil bemærke, at det hidtil altid har været Skik og Brug, og at man har betragtet det som noget Selvfølgeligt, at Gæstgivere og Kroholdere kunde, naar de ansøgte derom, faae Bevilling til at drive Brændeviinshandel. Jeg troer ogsaa, at Gæstgiveri paa Landet i det Hele taget ikke er nogen saa fordeelagtig Næringsvei, at man ikke for at sikke de Rejsende anstændige og passende Tilflugtssteder under visse Omstændigheder bør yderligere lette de omtalte Næringsdrivende deres Stilling ved at indrømme dem Ret til at drive Brændeviinshandel, en Handel, som forekommer mig at staae i en fornuftig Forbindelse med deres øvrige Næringsvei.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Søsien) var jo i Hovedsagen enig med Lovforslaget og fandt ikke, at der fra Kjøbstædernes Side kunde have nogen væsentlig Betænkning ved en saadan Lov. Han henvendte især sin Opmærksomhed og rettede sine Bemærkninger paa det Farlige, der er i Udskænkningen. Det er ganske vist, at det er paa dette Sted, at Faren ligger paa Landet. Det er ingenlunde ved Brændeviinshandelen, at Brændeviinsdriften bliver fremmet paa Landet men derimod ved Udskænkningen paa forskellige Steder, hvor Ungdommen bliver trukket